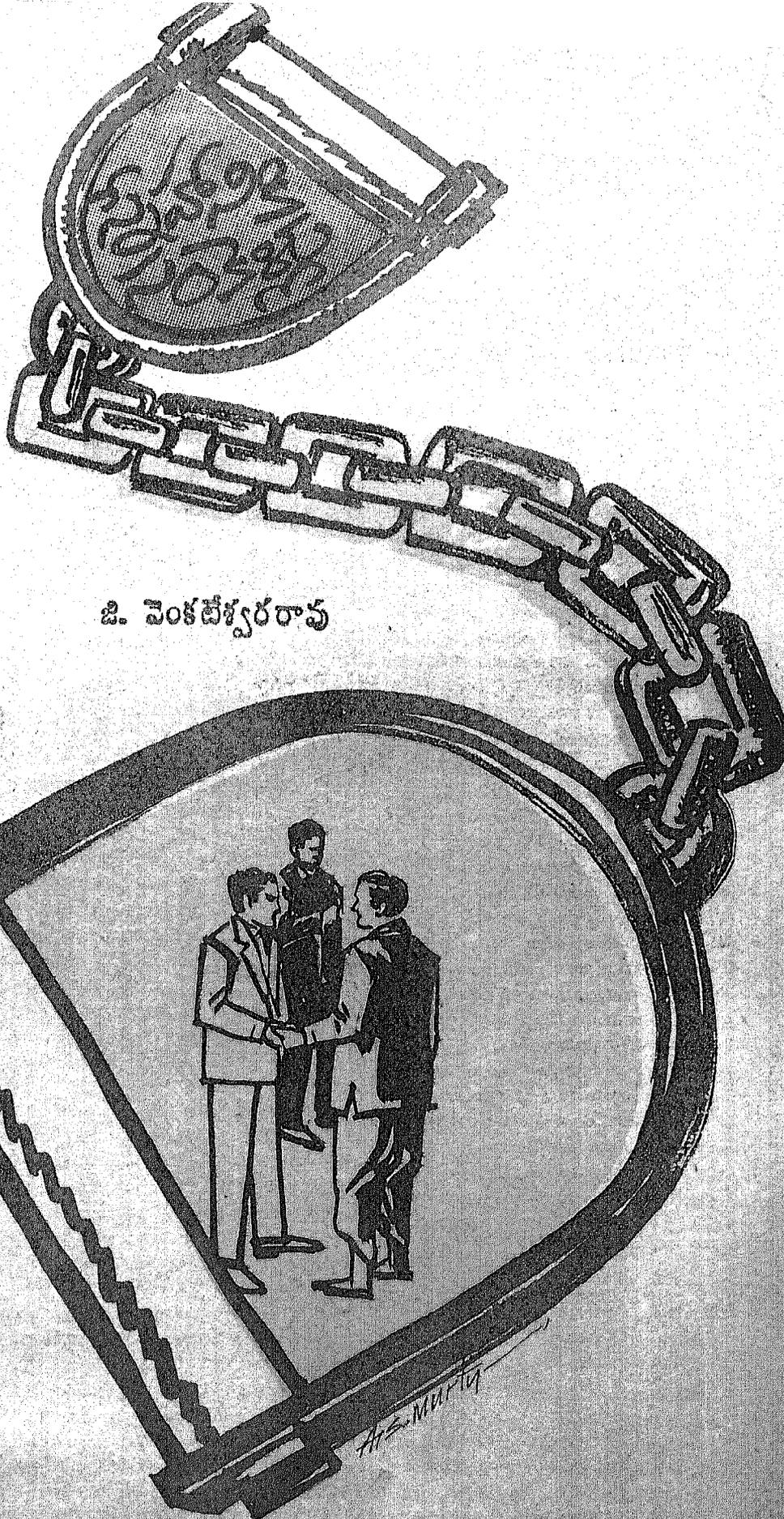

త్రోబురోడ్డుమీద కారు లాకెట్టులా
 దూసుకుపోతున్నది. ఆ కారును
 డ్రైవ్ చేస్తున్నాడు సునీల్ రోడ్డు
 ట్రాన్స్పోర్ట్స్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్
 ఆఫీసులో మానేజరు భార్య వనారాయణ.
 అతని ముఖమంతా చెమటతో తడిసి,
 కళ్ళంబూది నుండి మోతాళ్ళ మధ్యగా
 క్రిందకు బొట్టు బొట్టుగా పడుతున్నది.
 అతని చుట్టూలుకూడా చెమటలో
 పూర్తిగా తడిసినాయి. అతని ముఖంలో
 ఆదుర్దా కొట్టవచ్చినట్లు కనబడుతున్నది.

ఒక స్నేహితుని వెళ్ళికి వెళ్ళాడు
 వెళ్ళాడు భార్య వనారాయణ. వెళ్ళి భోజనం
 చేస్తుండగా 'టెల్లి గామ్' వచ్చింది
 ఆసిస్టెంట్లు మానేజరు చనిపోయాడని,
 అతనిని వెంటనే మద్రాసు రమ్మకు.
 భోజనం దగ్గరి నుండి లేచి వస్తే
 స్నేహితుడు నోచ్యుకుంటాడని, త్వరగా
 భోజనం ముగించి వచ్చాడు.

శంకరరావు చాలా మంచివాడు.
 నిప్పుడూ నప్పుతూ, అందరినీ నవ్విస్తూ
 కులాసాగా ఉండే శంకరరావు ఇంకా
 పాతాళాల్లో చనిపోవటానికి కారణమే
 ఏటి? ఒకవేళ ఏదైనా ప్రమాదం
 జరగలేదు గదా?

ఆలోచిస్తూ కారును ఫుల్ స్పీడులో
 పోవేస్తున్నాడు భార్య వనారాయణ. ఇంకా
 ఆరు మైళ్ళు వెళ్ళాలి మద్రాసు నది
 హద్దులు చేరటానికి. మెల్ల మెల్లగా

జి. వెంకటేశ్వరరావు

చీకట్లు వ్యాపిస్తున్నాయి. కారు చీకట్లకు
 భయపడి వెలుగులు పొలిపోతున్నాయి.
 వడమటి దిశ అంతా రక్తవర్షం దాల్చింది.
 నీ కన్నా వేనే త్వరగా ఇంటికి చేరు
 కుంటున్నా నంటూ కొండల మధ్యకు
 ప్రవేశిస్తున్నాడు భాస్కరుడు.

వనరో వ్యక్తి సక్కమండి రోడ్డు
 మీదకు వచ్చాడు.

'అరే, అదేమిటి రోడ్డు మధ్యగా
 వదులుతున్నాడు!' మనస్సులో అనుకుని
 పోలీస్ ప్రెగ్మెంట్ గాడు భార్య వనారాయణ.
 అతడు ఇంకా సక్కకు తొలగలేదు.

అభ్యుదయము భాగ్యవనారాయణ. అదనకే చెప్పినా? లేక అత్యుపాధ్య చేసుకోవాలనుకుంటున్నావా? ఈ సారి అతనికి అభ్యుదయంకోసం ఏయింకాదా కలిగింది. అదేమీనా మనకే తెలియజేస్తుంది. ఇక తాళం తేలుకుని నడవే ప్రజలే వేరవు. ఒక క్రమం రోడ్డు కిందను దిగి ఇసుకతో కూరుకుపోయింది. కారును వక్కకు తీయకపోతే ఈసారికి ఆ గంటకుని ప్రాణాలు గాలిలో కలిసేవి. పడుకుని తలవూపు తీసుకుని దిగి వచ్చాడు భార్యవనారాయణ, పట్టణి కోసం.

"ఏయ్ మిస్టర్, కావాలానికి నా కాలే దొరికిందంటూ మీకు? అయినా, నావంతుకునేవాళ్ళు కార్లని, బస్సులను ఎప్పుడుంటా రెండుకు? చచ్చి మా ప్రాణాలు తీయాలానికి కాకపోతే?"

"ఇంకా ఎందుకు రోడ్డుమధ్య నిలుచున్నావు? వెళ్ళు, వెళ్ళు." రోడ్డు వక్కకు తోకా దలచి.

కారు దోరు తెరిచేస్తున్నాడు జ్ఞానకం వచ్చింది చక్రం ఇసుకతో కూరుకుపోయి డబ్బు.

"ఏయ్ మిస్టర్, ఇలా లా. కారును కొంటెం వెళ్ళి వెళ్ళు."

మంత్రముగ్ధుడిలా వచ్చా దళను. ఇద్దరు కలిసి అతి ప్రయాసతో కారును రోడ్డుమీదకు తీసుకుని వచ్చారు. అతను అయినంతో రోడ్డుకున్నాడు. అతనిని వదిలగా అప్పుడు మూకాడు భార్య వనారాయణ. అతని ముఖం వీళ్ళు పోయింది. ఎవ్వరైతే అప్పుం తిని? మానసి గుడ్డలు, చింపిటికల్లు గల అతనిని ఎక్కడో మాసివెట్టు అనిపించింది భార్య వనారాయణకు. జాతీ పది కూసాయలు ఇచ్చిపోయాడు అతనికి.

అతను తీసుకోలేదు. "క్షమించండి. అలా తీసుకునే అలవాటు లేదు."

అతని మాటల వల్ల రదువు, సంస్కారం గలవాడని తెలుస్తుంది. ఆ కంటం కూలా ఎప్పుడో ఎప్పుడు నిమిస్తుంది.

"మాడు, మిస్టర్, నీ నేరేమిటి?" "మరుమూడుతావు." మూడు వాటా చేసుకొని మూలంను వచ్చాడు.

ఆ సేవ వేసింది భార్య వనారాయణ ఉత్సాహంతో ముందుకు వచ్చింది. అతని ముఖం గుండెల వలె నవ్వింది.

తను ఎక్కో కాదు. రదువున్నా రోకం. మను తన కళ్ళకేమిలు, ఇప్పుడు ఒకే కూతురు కుటుంబంనున్నాడు. అతని ముఖం గుండెల వలె నవ్వింది.

మధు చాలా సేదవాడు. అయినా, గవర్నమెంటు స్కూల్లో పిచ్చులో కష్టపడి చదివాడింతువరకు. అంది తండ్రి ఒక ప్రైవేటు కంప్యూటర్ గుమాస్తా ఉద్యోగం చేస్తున్నాడు. వారిచాలని జీవంతో నానా అనిచాలన్నా వదులూ, అన్ని తేలి అనుకోదుకున్నాడు. రదువు చదివిస్తున్నాడు. తన కొడుకు తన దాగా గుమాస్తా ఉద్యోగం చేయాలాడనీ, పెద్ద బస్సులకు కాలానికి కంటా కన్నాడు. అందుకే రోగిం బరళ్ళు కష్టపడి మధును చదివేస్తా, తన అంతోగ్యున్నకాదాపిడు చేసుకున్నాడు.

ఆ రోజు వదిసేను తారీకు. ఎస్టాబ్లిష్మెంట్ సీటు కుప్పలానికి ఆ రోజు ఆఖరురోజు. మధు తండ్రి మూడు వందల రూపాయలు అప్పుగా తెచ్చి ఇంట్లో పెట్టాడు. తామిరువురూ కాలేజీకి బయలుదేరుతుండగా రూము దగ్గరకు ఎవరో వచ్చి చెప్పారు, మధు వాళ్ళ ఇల్లు తగలబడిపోతున్నదనీ. తామిద్దరు కలిసి ఇంటికి వచ్చేసరికి ఇల్లు పూర్తిగా అగ్నికి ఆహుతి అయింది. ఫైర్ ఇంజను పిల్చింది మిగిలిన నిప్పును అర్చుతున్నారు. మధు చలనబోతు దయ్యారు.

ఎందుకు? తన పూరిల్లు కాలిపోయినందుకు కాదు; తన అమ్మి హరించుకునేయి నందుకు కాదు. అంతకన్న ఎన్నోరెల్లు నిలువైన అతని తండ్రిని నలుగురు వ్యక్తులు కాలిపోయిన ఇంట్లోని మోసు కొస్తున్నారు.

ఎవరో అప్పారు: "మూడు వందల రూపాయలు ఇంట్లో ఉన్నవని, ప్రమాద మని చెప్పుతున్నా వివకుండా చెళ్ళాడు. అయినా, ఇంత ఇల్లు కాలిపోతుండగా మూడు వందల కోసం ప్రాణాలకు తెగించలు చేపిటి?"

"నాన్నా!" అంటూ ఇంక మూడ పది వలనలా ఏడ్చాడు మధు.

ఇరగవంప ప్రతువు జరిపించి, మధును ఒకార్యసరికి తం ప్రాణం తోకే వచ్చువంత వచ్చింది అతనికి.

తలుపులు తెరుచుకొని కూచునోవరికి వచ్చిన తనను కూచి తిరి త్రాటింది క్షుర క్షురగా మెదలు తగిలించుకున్నాడు మధు. తను ముఠానికి దాచిపోతే మధు తనను దాక్కోవాలి కాదు.

"ఇక్కడో వచ్చింటుకు కాలిపోతా? నీకు పూర్ణముంటుంది— వచ్చి రోకం తోంది కాళ్ళతంకా వచ్చిస్తా" అని పిచ్చి పిచ్చగా మాట్లాడుతూ మూడు ఏడ్చాడు మధు.

"ఒకే మధు, పిచ్చు చదువుకున్న తను తన తండ్రి ఎవరినిపించి తనకు వాడిని ఇతరులకు చెప్పుకునేవ వాడిని, అప్పుడు అతని పిచ్చి కాలిపోయింది. పిచ్చు వచ్చికి వచ్చి ముండా రేసు ఉంది?"

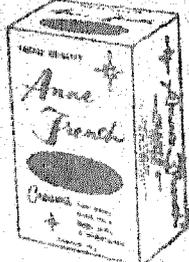
రేజర్ వల్ల కలిగి చర్మగాళ్లు, సరిగా తెగని రోమ మోడుపల్ల అవమానం భరించండి లేక...

ఎస్ ఫ్రెంచ్ హాయిర్ రిమూవర్ వాడి చర్మాన్ని పట్టులా కోమలంగా ఉంచుకోండి

జీవనమా?—అది కేవలం ప్రకృతుల కోసం! జీవం వల్ల కర్మం మీద గలము వలకుమీ కాకుండా రోమములు కట్టంగా దుబ్బులా తిరిగి తెరుచుకొంటాయి. ఎంత మోరం! దానికి బదులు రోమలొంగుల సుఖమారమైన పడతిలో రోమ ములను క్రిమీతో తీసి వేయండి. మృదువైన ఎస్ ఫ్రెంచ్ హాయిర్ రిమూవర్ ను రాయండి. కొంత సేపు అగండి, తరువాత దానిని అదవపడమైన రోమములతో సహా తీసివేయండి. అది కర్మం అనుభవం వని తేసి భర్తాన్ని వారాం కరణి వల్లవలె—మన్నగా ఉంచుకుండి. ఎంత అవచ్చుమైన వస్త్రం! మీ లాగానే!! కనుక జీరాన్ని కూరండి, ఎస్ ఫ్రెంచ్ హాయిర్ రిమూవర్ వాడండి.

ఎస్ ఫ్రెంచ్ హాయిర్ రిమూవర్ అనవసరమైన రోమముల నుండి మిమ్ము క్రిమీ హాయిర్ రిమూవర్ నుండి తెండు ప్రాణంలో తెరించును 40 గ్రా. & 75 గ్రా.

Licensed user of TM : Geoffrey Manners & Co. Ltd.

అతని ప్రశ్నలో చకవక నవ్యాడు భార్యవ.

“నా విషయం వెలుసుకోవటానికి పోలీసులకు అవకాశం లేదు, మధ్యాహ్నం పోలీసులు వచ్చినవే పాపకారు లెవ్వరూ ఈ పనియం బయట వెట్టరు. ఇక నా కలవెసిద్దో పనిచేసే వారందరూ కిచ్చి నొచ్చి బాబట్టు కొనేవారే. పోలే, కత్తుగా చేరిన పిచ్చి మిగిలావు. పిచ్చి నాకు ద్రోహం చేయబడినా, నా విషయం పోలీసులకు చెప్పబడినాకు తెలుసు.”

అతనికి తన మీదాన్ని నమ్మకానికి పీఠకారిపోయాడు మధు. తన స్నేహితుని చేతులకు తన చేతులతో సంకెళ్లు వేయటానికి మనస్థింగికరించలేదు మధుకు. అందుకే అతనిని మార్కటానికి తన నాయకత్వం ప్రయత్నించాడు మధు. కానీ, ఫలితం ఊహ్యం.

మరునాడు—మానేజరు గదిలోకి ఒక సేత్ వచ్చాడు. మధుకుడా అక్కడే ఉన్నాడు.

“మానేజర్ జీ నే నొక బ్రంకు పెట్టె వంపిస్తాను. అందులో బట్టలు ఉంటాయి. బట్టల మధ్యలో న్యూగుల్టూ గూడ్స్ ఉంటాయి. ఇంటి సామానులుగా బుక్ చేసి ఢిల్లీ వంపిస్తానా?” అన్నాడు సేత్.

“నాటి ఫలితం దెంత ఉంటుంది?” అడిగాడు భార్యవ.

“రెండు లక్షలు.” చెప్పాడు సేత్.

“అయితే, మా ప్రత్యేకమైన ఛార్జీ ఇచ్చా వేలు.”

“దానికేముంది, సోల్! తీసుకోండి”

అంటూ రెండు వంద రూపాయల కట్టలు తెలుపబడి తీసి ఇచ్చాడు భార్యవకు. వాటిని భార్య వ తీసుకోవటంబులు ఎక్కడో క్లిక్ మన్న శబ్దంతోపాటు పోలీసులు లోపలికి రావటం, భార్యవ చేతులకు సంకెళ్లు వేయటం, ఆ చేతులలోని నోట్లను సేత్ వేషంలో ఉన్న ఇన్ స్పెక్టర్ శ్యామ్ నుండరం తెరిగి తీసుకోవటం క్షణంలో జరిగిపోయాాయి.

“మిస్టర్ భార్యవా! మీ అసిస్టెంటు మానేజర్ చనిపోలేదు. ఇంతవరకు మా సాడ్ క్యార్య ర్యుతో ఉండి నూకు సహాయం చేశాడు” అంటూనే అతనిని తీసుకు పిమ్మని కాన్ స్టే బుల్సుకు సైగ చేశాడు. వారందరూ బయటకు వెళ్లిన తరువాత, “మిస్టర్ మధు! కంగ్రెసులేషన్స్ కర్తవ్య విధువాణి (ప్రతి మిత్రత్వం కూడా ఆడ్డు రాదని నీవు నిరూపించావు) అంటూ చేయి కలిపాడు, తల వంచుకోవని కస్పిరు కారును స్ట్రెస్ సెక్టర్ మధుతో

* * *

రెండు రోజుల తరువాత మధు నుండి పోలీసు స్టేషనుకు రెండు ఉత్తరాలు వచ్చాయి. ఒకటి—పోలీసు కమిషనరుకు; రెండవది—పోలీసు కస్టడిలో ఉన్న భార్యవ నారాయణకు. మొదటి ఉత్తరంలో తన ఆత్మహత్యకు ఎవ్వరూ కారణం కాదనీ, తనే జీవితం మీద విరక్తి చెంది ఆత్మహత్యకు పాల్పడ్డాడనీ ప్రాసి ఉంది.

రెండవదిలో ఇలా ప్రాసి ఉంది: “భార్యవా! ఒకప్పుడు నీ వచ్చావు జ్ఞానక ముందా?—“నీవు పెద్ద పోలీసు అఫీసరు కావాలనీ, దేశంలో విఅవ్వయ్యాల్సి అరికట్టా యి నా ఆశయమనీ. నీ కోరిక ప్రకారమే పోలీసు అఫీసరు వయ్యావు. కానీ, ఈ పా ఉద్యోగం అప్పుడెట్టివ చేతులకే సంకెళ్లు వేస్తుందని కలలోకూడా అనుకోలేదు. అప్పుడు, భార్యవా, నీవే సహజం చేయక పోలే నేను ఏకం. కానీ, నదిచే వాడినే కాదు; పోలీసు అఫీసరు వయ్యేవాడినే కాదు. కానీ, భార్యవా, నీవు చేసిన నేరాల కన్నా, నేను చేసిన నేరం చాలా పెద్దది. నా సాహసానికి నిమ్మలూరి లేదు. అనుకూలం కుమిలి కుమిలి చచ్చేకప్పు, ఒకేసారి చావటం చేసిన నాకు చేసే మరణదండన విధించుకుంటున్నాను. ఈ ఉత్తరం నీ చేతిలో ఉండేసరికి నా ఆయువు అవంత వాయువులలో కలిసిపోతుంది.

నిన్ను క్షమించమని అడిగే అర్హతను కూడా కోర్కొయవ అభాగ్యుడు —మధు.”